

měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

číslo 11

červenec 2015

- **PROGRAM NA ČERVENEC**
módní přehlídka seniorů

známá psychoterapeutka

- **JIŘINA PREKOPOVÁ**
vypráví o svém životě

hosté RoSy

- **herečka LENKA TERMEROVÁ**
- **herečka MARTHA ISSOVÁ**
matka a dcera

- **LETNÍ HRÁTKY**
tvorba a vzpomínky našich rezidentů

Rezidence RoSa pro seniory v Praze otevřena

- Byty 1kk, 2kk – nájemní bydlení se službami pro seniory
- Otevřenost vůči veřejnosti, bezpečnost a soukromí pro klienty
- Výborná dopravní dostupnost do centra Prahy (trasa metra C, zastávka Kobylisy)
- Asistenční pohotovostní služba
- Praktický lékař a psychiatr přímo v objektu
- Aktivizační programy, knihovna, multifunkční sál
- Kavárna, restaurace, kadeřnictví, manikúra, pedikúra
- 24h tísňová péče a ostraha objektu

Střelnická 1680/8, Praha 8 | info@rezidencerosa.cz | +420 234 097 838 | www.rezidencerosa.cz

úvodník

Již několik dní prožíváme léto, přestože počasí tomu úplně neodpovídá. Nic nás neodradí, a tak se „nalodíme“ na prázdninovou náladu. Začali jsme hned tím, že jsme vernisáží výstavy „Lodě, loďky, lodičky“ otevřeli novou výstavu v našich prostorách a utvrdili tak spolupráci s Domem dětí a mládeže Prahy 8 – Spirála. Vyplujeme tedy na vlně prázdnin do dvou měsíců, během kterých bychom Vás rádi pozvali opět na hojný program v RoSe. Těšíme se, že francouzský státní svátek dobití Bastily 14. července oslavíme Modní přehlídkou, která začne od 14 hodin a na které si můžete užít nového účesu, nalíčení a kolekce Mark and Spencer. Podruhé přivítáme hosta v RoSe, tentokrát Lenku Termerovou s dcerou Marthou Issovou. Pojďme si tedy společně léto užít na vlně dobré nálady a pohody.

Mgr. Anna Ježková

Jaký byl červen?

I když je červen již letním měsícem, bohužel tak nevypadal. Počasí odpovídalo spíše začínajícímu jaru. Přesto Rosa nabídla bohatý program, který - doufáme - nenudil. Již tradičně měsíc otevřela kapela Hvězdný prach se svým bohatým repertoárem písní. V červnu také odstartovaly nové kurzy výuky na počítači a základy angličtiny určené především seniorům. Novinkou na programu se stal Bridžový turnaj klubu seniorů. Bridž, jak je známo, nepatří k nejjednodušším karetním hrám, ale i přesto se senioři každou středu sešli ve velkém počtu na turnaj, při kterém předvedli své obdivuhodné dovednosti. Již jsme avizovali novinku na programu: Host v RoSe. Prvním naším hostem se stal herec Martin Myšička, kterému se povedlo okouzlit obecenstvo svým šarmem a příjemným povídáním o svém životě, strastech hereckého povolání, ale hovořil také o stárnutí a smrti. I přes střídavé počasí, které je pro červen neobvyklé, jsme uspořádali v RoSe opékání buřtů s posezením u ohně. Samozřejmostí byl i zpěv a k němu hra na kytaru, kterou doplňovaly flétny a hlavně úsměvy spokojených návštěvníků vzpomínajících na své mládí a prožité táboráky. Bohatý program jsme zakončili netradiční vernisáží fotografií za přítomnosti pořadatelů ze Spirály Prahy 8. Snímky budou vystaveny do 27. července.

Anna Sobotová

Centrum RoSa, Střelničná 1680/8, Praha 8— Kobyliisy,
infolinka: 800 800 750, redakce@centrumrosa.cz
www.centrumrosa.cz

Program července 2015

1. 7. (středa)

14:00 Aktiv klub

18:00 American Tribal Style
Belly Dance (začátečníci)

2. 7. (čtvrtek)

14:00 Tvořivé dílny

3. 7. (pátek)

9:00 – 11:00 Hra na klavír
19:00 American Tribal Style
Belly Dance (pokročilí)

6. 7. (pondělí)

10:10 Začínáme s internetem
11:10 Začínáme s počítačem
13:30 Zdravotní cvičení
pro seniory
16:00 -19:00 Hvězdný prach
– hudba k tanci a poslechu

7. 7. (úterý)

13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový turnaj
seniorů

8. 7. (středa)

14:00 Aktiv klub
18:00 American Tribal Style
Belly Dance (začátečníci)

9. 7. (čtvrtek)

14:00 Tvořivé dílny

10. 7. (pátek)

9:00 -11:00 Hra na klavír
19:00 American Tribal Style
Belly Dance (pokročilí)

13. 7. (pondělí)

10:10 Začínáme s internetem
11:10 Začínáme s počítačem
13:30 Zdravotní cvičení
pro seniory

14. 7. (úterý)

13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový turnaj
seniorů

**14:00 Módní přehlídka
seniorů**

15. 7. (středa)

14:00 Aktiv klub
18:00 American Tribal Style
Belly Dance (začátečníci)

16. 7. (čtvrtek)

14:00 Tvořivé dílny
14:00 Den otevřených dveří

17. 7. (pátek)

9:00 -11:00 Hra na klavír
19:00 American Tribal Style
Belly Dance (pokročilí)

20. 7. (pondělí)

10:10 Začínáme s internetem
11:10 Začínáme s počítačem
13:30 Zdravotní cvičení
pro seniory

21. 7. (úterý)

13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový turnaj
seniorů

14:00 Host v RoSe
Lenka Termerová
a Martha Issová

22. 7. (středa)

14:00 Aktiv klub
18:00 American Tribal
Style Belly Dance
(začátečníci)

23. 7. (čtvrtek)

14:00 Tvořivé dílny

24. 7. (pátek)

9:00 -11:00 Hra na klavír
19:00 American Tribal
Style Belly Dance
(pokročilí)

27. 7. (pondělí)

10:10 Začínáme
s internetem
11:10 Začínáme s počítačem
13:30 Zdravotní cvičení
pro seniory

16:30 Vernisáž výstavy
karikaturisty Skály

28. 7. (úterý)

13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový turnaj
seniorů

29. 7. (středa)

14:00 Aktiv klub
18:00 American Tribal Style
Belly Dance (začátečníci)

30. 7. (čtvrtek)

14:00 Tvořivé dílny

31. 7. (pátek)

9:00 -11:00 Hra na klavír
19:00 American Tribal Style
Belly Dance (pokročilí)

- HLASOVÉ PERLENÍ -

...hlasová a logopedická terapie...

...dechová cvičení...

...rétorika...

herečka, zpěvačka a moderátorka

PERLA KOTMELOVÁ

Vám pomůže s mluvením a vyjadřováním

Vylepšete si své komunikační schopnosti!

- objednávky na tel.: 776 353 308 -

Ceník**Aktiv Klub**

pro členy Klubu RoSa
zdarma,
pro nečleny 50 Kč/lekce

Taneční hodiny American Tribal Style Belly Dance

1. hodina zdarma,
další 100 Kč/lekce

Tvořivá dílna

pro členy Klubu RoSa
zdarma,
pro nečleny 40 Kč/lekce

Bridžový turnaj seniorů

10 Kč pro členy
Bridžového klubu seniorů
pro nečleny 30 Kč

Zdravotní cvičení

pro seniory - 50 Kč

Hvězdný prach hudba k
tanci a poslechu - 60 Kč

Začínáme s internetem,
Začínáme s počítačem,
Angličtina pro začátečníky,
Hra na klavír,
Vernisáž - zdarma

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa
tel: 212 270 611, recepce@rezidencerosa.cz

Červnový host v RoSe

Dne 12. 6. jsme na besedě měli možnost setkat se a blíže poznat herce pana Martina Myšičku.

V příjemném, přátelském duchu se rozvinula a probíhala zajímavá beseda, ve které jsme se po zodpovězení kladených otázek dozvěděli hodně zajímavých věcí. O profesi herectví, hercích, tvůrčí činnosti, o vzniku inscenací, o Dejvickém divadle, jeho repertoáru, pořadech,

akcích. Pan Martin Myšička nám také dal nahlédnout i do svého soukromí, svých mimoprofesionálních zájmů, do své rodiny. Po absolvování dvou fakult: mat - fyz UK a divadelní akademie se nemohl rozhodnout, kterou cestou se dá. Zda se věnuje analytickému myšlení v profesi vědce, nebo bude hercem, u kterého rozhodují intuice, emotivní prožívání.

Nakonec se mu daří spojovat obě profese, kdy myšlení hlavou je doplňováno cítěním, prožíváním srdcem, a tak jím ztvárněná postava, děj, dýchá životem.

Děkujeme herci panu Martinu Myšičkovi za čas strávený mezi námi. Přejeme mu zdraví, štěstí, mnoho úspěchů, vše dobré. A vyslovujeme přání na další možnou vzájemnou spolupráci.

Přišel mezi nás neznámý muž mladšího věku. Zaujal nás i svým zjevem, pohledem, zabarvením hlasu, vystupováním a strávili jsme spolu příjemnou hodinu povídáním. Jeho SeniorSen pro nás je jeho intimní zpověď a ukázkou naděje a čistoty lidské duše.

Alice Brandalíková

BÁSEŇ Z ROSY II. Josefa Tibitanzlová

Kam tolik spěcháš
moje stáří
Jen chvíli zastav
vždyť máš tolik tváří...
Veselou, samý žert
pak zase chmurnou
Vem jí čert!
Směj se i plač
Ukaž všem
že čekáš nový
lepší den
Den plný vlaha
a ptačích trylků
Tak čekej ještě
malou chvíli

SeniorSen

Martina Myšičky

Věřím, že čím je člověk starší, může svůj život více vědomě ovlivnit, a tím pádem má i za to, jak jej prožije, větší zodpovědnost. Jednoduše řečeno sklízí plody toho, co sám zasel. Já si představuji, že budu nadále žít v rodině. Děti, vnoučata, pevný vztah s mojí ženou... to je velké zázemí. Doufám, že budu stále v rozumné míře pracovat. Herecké povolání má tu výhodu, že pokud mi bude zdraví alespoň trochu sloužit, budu moci hrát v divadle, ve filmu či v rozhlasu i ve vysokém věku - tedy úměrně svým silám. S tím souvisí i to, že se budu muset udržovat v kondici. Budu snad mít také více času na to dopřát si více klidu v ústraní. Možná budu něco psát. Ať už třeba divadelní hry, nebo si jen tak zapisovat nějaké svoje úvahy. Za Prahou máme zahradu, kam si jezdím odpočinout od města. Pracuji na zahradě a nebo někdy něco kutím v dílně. A ta fyzická práce, i když se k ní musím někdy přemáhat, je pro mne nakonec psychická relaxace.. Letos mám nový objev - včely! Už kolem nich kroužím dlouho, ale bál jsem se. Díky jednomu skvělému včelaři, který mne i moji ženu Báru zaučuje, nás včelaření vtáhlo a už jsme si pořídili dva úly. Je mi ale jasné, že jsme teprve na začátku. Možná by mne v budoucnu bavilo pracovat na DAMU se studenty, a to nejen proto, že asi jednou budu chtít něco předat dál těm mladším, ale určitě se rád nechám od nich nakazit jejich

entuziasmem, čerstvým pohledem na divadlo a na svět. V tomto roce jsme se také se ženou Bárou rozhodli, že budeme podporovat organizaci Cesta domů. (*Organizace, která poskytuje odbornou péči umírajícím lidem a jejich blízkým, kteří o ně pečují.*) Již jsem četl texty při otevření (neboli křtu) nové knihy Divných brach strach, kterou stvořila Martina Špinková, zakladatelka organizace. Smrt a odcházení je v naší době tabuizované téma. Rád bych se tomuto strachu postavil čelem. To však neznamena nějaký nihilismus, naopak, při vědomí omezenosti délky života bych ho rád naplnil. Ne až někdy jednou... ale teď a tady! Každý věk má svoje pro a proti. Ale já věřím a doufám, že život stářím vrcholí, v jistém smyslu graduje. Představuji si, že v tomto věku už není tak důležitá kariéra nebo peníze či hromadění majetku. Sil sice ubývá, ale otevírají se jiné světy - třeba hlubší a kvalitnější, které mladý člověk ještě nedocení, v každodenním shonu nevidí a nevnímá.

Host v RoSe

matka a dcera

Lenka Termerová a Martha Issová

Úterý
21. 7. 2015
od 14:00

Lenka Termerová

Narodila se 12.července 1947 v Hradci Králové. Otec byl výtvarník, matka pracovala jako účetní. Vystudovala DAMU, hostovala v Realistickém divadle Zdeňka Nejedlého, v Činoherním klubu, v Národním divadle, v Divadle ABC, působila i v Ostravě. V roce 1981 přešla do Studia Ypsilon, s jehož souborem zůstala spjata dvaadvacet let. Od počátku své profesní kariéry spolupracuje s filmem, rozhlasem a televizí. Známá je především díky televizním seriálům: *Žena za pultem*, *Nemocnice na kraji města*, *Život na zámku*, *Rodinná pouta*, *Velmi křehké vztahy* a *Doktoři z Počátků*. V devadesátých letech pedagogicky působila na DAMU. V roce 2008 získala Českého lva za vedlejší roli matky ve filmu *Děti noci*.

Martha Issová

Narodila se 22.března 1981 v Praze. Otec Moric Issa je filmový režisér, matka Lenka Termerová herečka. Jejím životním partnerem je režisér David Ondříček. V roce 2012 se jim narodila dcera Františka. Martha studovala konzervatoř, ale nedokončila ji. Dva roky studovala na konzervatoři Jaroslava Ježka jazzový zpěv. Začínala hrát v pražském Divadle Na Fidlovačce. Od roku 2006 je členkou souboru Dejvického divadla. Diváci ji znají ze seriálů *Hop nebo trop*, *Dobrá čtvrť*, *Čtvrtá hvězda...* Zahrála si například ve filmech: *Tajnosti*, *Líbáš jako bůh*, *Mamas & Papas*, *Perfect Days*, *Ve stínu*, *Líbáš jako ďábel*. Zatím jejím posledním filmem je pohádka režisérky Alice Nellis *Sedmero krkavců*.

Módní přehlídka seniorů

14.7.
úterý

od
14 h

Rezidence RoSa
Střelničná 1680/8
Praha 8

Jiřina Prekopová, rodačka z Prostějova, významná dětská psycholožka, žila dlouhá léta v Německu, kam emigrovala spolu s manželem Valentinem z politických důvodů. Je autorkou řady odborných publikací. Vyšlo jí již 16 knih, z nichž ta první Malý tyran se stala bestsellerem a byla přeložena do 26 jazyků. Při našem setkání vyprávěla o svém dětství, emigraci a terapii pevným objetím.

Dětství

Celé dětství a mládí jsem se nepovažovala za důležitou. Byla jsem druhorozená dcera a má starší sestra byla ta krásná a úžasná. Byly pochybnosti, jestli vůbec můžu vystudovat nějakou školu. Byla jsem zaražená, koktající a tichá. Sestra byla naopak energická a šířila se žárlivostí. Jako chytrá holka se ukazovala v popředí a byla velmi ctižádostivá. Já ji poslouchala jako hodinky. Utiskovala mě a strašila. Držela mi hlavu a nutila se dívat do temných koutů: „Musíš se tam podívat na ty ježibaby!“ To byla její hra. Všichni byli nadšení, že se mi tak věnuje a obětuje se pro mě.

Emigrace

Utíkali jsme v době, kdy už mi hrozilo propuštění ze zaměstnání. S manželem jsme se totiž

intenzivně zapojili do Pražského jara. Odletěli jsme s cestovní kanceláří do Říma, kde jsme se oddělili od skupiny turistů a přes Salcburg utekli do Německa. Museli jsme do uprchlického tábora v Norimberku. Valentin, který byl dřív vězněn, se v kriminále vyučil jako tesař, horník a zámečník. Šel pracovat na stavbu a já k pásu v továrně na hračky. Vystřídala jsem všechny technologické postupy a vedoucí mě chtěl udělat mistrovou. To jsem odmítla. Chtěla jsem se věnovat své profesi, ale tehdy jsem ještě nemluvila tak dobře německy. Valentin měl

vysokou ekonomickou školu a dostal místo účetního v bance. Já tam pracovala v kartotéce – na jedné z nejnižších pozic. Všechno jsem brala jako dobrodružství. Ještě v Čechách jsem

pracovala jako dělnice, učitelka, v JZD, vyvolávala jsem fotografie... Všechno jsem dělala poctivě. A jak říká básník: „Čím jsem byla, tím jsem byla ráda.“ Pořád to беру všechno jako hru. Po nějaké době jsem dostala nabídku na práci v ústavu pro postižené. Byly tam všechny věkové kategorie a diagnózy. To byla ohromná doba a naučila jsem se tam

víc než na celé škole. Dělali jsme tam i ochotnické divadlo. Dostali jsme dokonce cenu bavorského ministerstva za kreativitu.

Sami jsme si tu hru napsali a rozdělili si role podle schopností. Když někdo třeba jen mával

rukama, tak jsme ho využili.

Vyprávění paní Prekopové

Nezapomenu na chlapce, který stále z toho ústavu utíkal. Vždycky ho přivezla policie, ale utekl zase. Dala jsem mu roli krále a on už nikdy neutekl. Už byl doma: „Tady je můj trůn a tady mám žezlo.“ Jezdili jsme s tím představením po Německu – dvěma autobusy.

Pevné objetí

V ústavu jsem pracovala dost dlouho. Tam jsem se také seznámila s problematikou autistických dětí. Tato zkušenost se mi velmi hodila, když jsem dostala místo na dětské klinice

ve Stuttgartu. Tehdy jsem se seznámila s mou nejmilejší rodinou. Byli to obyčejní lidé, sedláci od Bodamského jezera. Jejich jediný syn byl autista. Byl úplně bez očního kontaktu, ještě nikdy se nepodíval na maminku, nesnesl žádný tělesný kontakt a neřekl ani slovo. Pro mě

to byla velká šance.

Tehdy jsem o pevném objetí ještě vůbec nemluvila. Viděla jsem v německé televizi, jak profesor třímá malé dítě: „Řekni máma, řekni škola. Já tě budu tak dlouho držet, až řekneš máma.“ Říkala jsem si, že tohle v životě nedopustím. Utekla jsem, abych dýchala svobodu a ne někoho utiskovala. Četla jsem o tom, ale vůbec mi to nebylo blízké, byla jsem v té době proti. Tahle selská rodina jezdila každého čtvrt roku ke mně, nebo já jezdila k nim. Jednou jsem byla u nich a vládla tam taková radostná nálada. Maminka toho chlapce mi vyprávěla, že jí její sestra poslala článek profesora Tinbergena, který dával stoprocentní naději na vyléčení autistických dětí. Přednášel v Lindau na konferenci držitelů

Nobelových cen. Šli za ním do hotelu, kde jim vysvětlil, jak autismus vzniká a jaká je pomoc. Hned odpoledne začali s terapií pevným objetím. „Bylo to hrozné. Kdybych tam neměla podporu, tak bych to vzdala. Nevím, jak dlouho

to trvalo. Pořád křičel, pak se uklidnil, podíval se mi poprvé do očí a spočinul přitulený u mě. Já byla jako matka tak šťastná. Dělá to každý den, pokud je nějaký neklidný. Obejmu ho, až se vyběsňuje. A podívej, ono už je to dokonce trošku lepší. Už ho můžu podržet.“ Já tomu

nemohla uvěřit. Spadl mi hřebínek. Dlouho jsem se touto metodou zabývala, ale pořád jsem nemohla pochopit, co se v tom dítěti obrátilo. Až se mi stala následující příhoda. V té době jsme bydleli v domku na vsi. Valentin měl po kriminále zdevastované zdraví a byl v invalidním důchodu. Já z té obce denně jezdila autem na kliniku do Stuttgartu. Valentin moji jízdu nesnášel. Tvrdil, že jsem nebezpečná sobě i okolí. Já si myslím, že jsem dobrá šoférka. Učitel v autoškole mi říkal: „Máte výborný jízdní styl. Já jsem vás to naučil, nenechte si nic nakecávat. Hlavně od vašeho manžela.“ Znal ho z hospody. Přesto manžel trval na tom, že potřebuju pancéřové auto. Když jsem se zdržela na klinice a neohlásila

mu, že se opozdím, mohla jsem zaručeně něco očekávat. Seděl ve dveřích toho domku, ukazoval na hodinky a klepal si na čelo. Nastala situace, že jsem jela za velikého horka se zpožděním domů. V autě, které mi on koupil

Jan Neruda

Vším jsem byl rád

(úryvek)

Ba nač bych osudu snad svému lál,
že zahrával si mnou zde jako míčem,
že hned mne hladil, hned mne šlehal bičem,
že ze mne ledacos už udělal
od skromné otázky až hrdé ku odvěti,
že padl jsem a vstal zas nastokrát -
já ledačím už byl v tom božím světě
a čím jsem byl, tím jsem byl rád.

Snad osud lecjaký má ještě sen:
však stál jsem vždy, kde svaté stálo právo,
a v mysli mé i v prsou všechno zdrávo -
necht' nový cíl dá tedy nový den,
zas začniž znovu osud, jak by od dítěte,
jinými do mne, mnou do jiných prát -
necht' čímkoli jsem ještě v božím světě,
čím budu kdy, tím také budu rád.

podle svých kritérií. Já bych byla chtěla auto s klimatizací a shrnovací střechou.

Ale on mi koupil starý mercedes, který nešel větrat. Bylo mi horko a měla jsem vztek.

Nastartovala jsem, stáhla ta dvě okýnka a už s adrenalinem v krvi jela domů. Se záměrem, že projdu kolem něj a rovnou pod studenou sprchu. Přijela jsem domů. On tam čekal v tom horku a s úsměvem mě vítal. Řekl, že mi koupil telecí játra a že si je můžu k večeři usmažit.

To byla poslední kapka, ale ještě jsem to vydržela. Nešla jsem do koupelny, ale do kuchyně, ať to mám za sebou. To byl další horor. Ta kuchyň byla obrácená na západ a pralo tam to odpolední slunce a všechny mouchy a komáři se slétali na mě. Valentin přišel a dotkl se mě. Zařvala jsem na něj: „*Nech mě na pokoji!*“ Adrenalin, když se mobilizuje,

tak pak tíhneme k útoku, nebo k ústupu. Já jsem tedy zaútočila. On se nenechal zahnat na útek, ale vzal mě do náručí. To bylo strašně nepříjemné. Snažila jsem se vyprostit. Nepustil mě a řekl: „*Vykřič se. Já tě budu tak dlouho držet, až se vykřičíš.*“ Bránila jsem se a tehdy mi došlo, že on mě má rád, i když blbnu, i když jsem na něj zlá. A že mě má rád bezpodmínečně!

A to byl pro mě ten obrat. Vrchol celé mé kariéry. Tehdy jsem pochopila, že tohle je ta láska.

Zpracoval Jan Vincenc Šubrt

“Aspoň jsme měli
příležitost se trochu po-
znat. Okoukávali jsme
se, sžívali jsme se...”

“Výborné buřty.
Mňam! Hned bych
si dala zas!”

“Jsem ráda, že
jsme si zazpívali.”

“Hlavně, že
nepršelo.”

“Škoda, že byla večer zima.
Vydržela bych déle.”

“Nejhezčí bylo, že jsme
měli oheň uprostřed
města. V blízkosti
tramvaje a metra.”

Ohnivá reportáž

aneb

Žhavé výroky

zúčastněných rezidentů
(z červnového posezení u ohně)

“Krásná hudba.
Dokonce jsem si
i zazpívala.”

“Divila jsem se,
kolik přišlo lidí.”

“Keď hrala ta
flautistka, mala som
zimomriavky.”

“Trochu nesourodá
společnost. Ale na
buřtu jsem si
pochutnala.”

“Měli bychom
to zopakovat!”

“Uvítala bych víc
lidových písniček.”

Tvorba Aktiv Klubu:

Marty Dietrich Dvorské

“Fantazie je důležitější než vědomosti,” řekl Albert Einstein.

Poslechli jsme tohoto nezpochybnitelného génia:

PRÁZDNINY od A do Z

Ach, prázdniny by měly být nejméně dva roky!

Bylo by to moc prima.

Co bychom však dělali?

Doma přece nezůstaneme.

Evropa je pro nás malá, pojedeme do světa.

Filipíny, to je naše parketa!

Grónsko, tam bychom si také užili.

Hezké zážitky jsou důležité.

Chobotnice tam, doufám, nejsou.

I komu se nelení, tomu se pak zelení.

Jen abychom na to měli!

Krádež v bance - to by bylo řešení!

Lodí potom rychle odplujeme.

Máme z toho ale trochu obavy.

Naše přání jsou totiž těžko uskutečnitelná.

Opak je však někdy pravdou.

Pozdrav z vězení vám pošleme poštou.

Rádi využijeme poštu holubí.

Slepice tu nemáme.

Tváře si pak rozjasníme, až se domů navrátíme.

Už se na to naše dobrodružství moc těšíme.

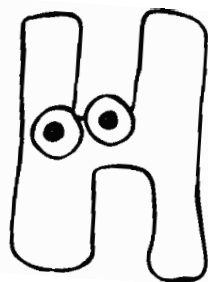
Věříme, že se k nám přidáte!

Windsurfing se naučíte.

Xenofobií trpět nesmíte.

Yzop lékařský a skořice pomůže vám nejvíce!

Znovu za rok!

Letní reminiscence

Zeptali jsme se našich rezidentů a ptáme se i Vás:

*Jaké byly Vaše nejhezčí prázdniny
či nejsilnější prázdninový zážitek?*

Paní M., 86 let:

Na vodě.
S kamarádkou.
S manželem ne,
ten byl líný.
Sjížděly jsme Vltavu
z Lenory a Lužnici.
A všechny hospody
jsme vymetly.

Paní W., 76 let:

Do patnácti let jsem jezdila
k babičce a k dědečkovi do hájovny.
Měla jsem tam zvířata - krávy, kozu,
králíky, slepice, kočky... Tam jsem se
vždycky těšila.

Paní T., 94 let:

S tetou jsem jezdila na statek
blízko Prahy. Jednou se zakousla
do smažených bezových květů
a kousla do vosy. A vosa ji bodla
do jazyka. Zkušená statkářka
rychle strčila tetě do pusy hrst
hnoje. Jazyk nenatekl.
Tím jí zachránila život!

Paní M., 55 let:

Nejvíc se mi líbila dovolená
s manželem na Kanárských
ostrovech. To jsme se ještě
milovali.

Paní B., 75 let:

Nejhezčí prázdniny jsem
prožila u babičky a dědečka
v Senohrabech. Jezdili jsme
tam s celou rodinou. Chodili
jsme s dědečkem na houby
a měli jsme už taková místa,
kde jsme vždycky něco našli.
Naposledy, když jsem s ním
byla, měl takové nešikovné
boty s koženými podrážkami,
a tak mu to na jehličí strašně
klouzalo. Parkrát s sebou sekl
a já se mohla popukat smíchy.
Děda se zlobil a říkal:
„Saprlote, už s tebou na houby
nikdy nepůjdu!” A opravdu.
Už jsme nikdy neměli příleži-
tost, protože onemocněl
a nedlouho nato zemřel.

Koláž Jan Vincenc Šubrt (použito Mánesova Červeného paraplíčka)

Paní E., 88 let:

Milovala jsem
cestování po
světě. Celý život
jsem cestovala.
Hodně se mi líbilo
v Indii. Jezdila jsem
tam na slonovi.

Paní K., 69 let:

Nejhezčí prázdniny jsem strávila ve
svém rodišti, u maminky na Vysočině.
Léto je pro mě spojené s prací - doma
a na zahradě. Tenkrát jsem z toho moc
velkou radost neměla, dnes na to
vzpomínám s láskou. Hlavně proto,
že byla rodina pohromadě.

*A nezapomeňte: Dovolená a prázdniny jsou vhodnou příležitostí pro vybočení
ze zajetých kolejí. Dělejte to, co chcete a na co máte chuť!
Více radosti = méně nemocí*

LETNÍ RÉBUS = SLÍBU TERÉN

- Vyluštěte přesmýčky neboli anagramy
- Všechna slova se týkají léta
- Písmena označená číslem přeneste do sloupku
- A máte tajenku!

(Milí odvážní a trpělivi luštitelé, byste to neměli tak těžké, v některých políčkách naleznete nápovědu.)

V L K Y P A

P				1	
---	--	--	--	---	--

O Ř E M

	2		
--	---	--	--

K O U B A Ř

3			Ř		
---	--	--	---	--	--

D N Y P R I Z N Á

								4
--	--	--	--	--	--	--	--	---

O L É T

5			
---	--	--	--

M Y L I N A

			6		Y
--	--	--	---	--	---

N E S U L C

7	L				
---	---	--	--	--	--

O H Y B U

H				8
---	--	--	--	---

TAJENKA:

1
2
3
4
5
6
7
8

Místo, kde je dobře
v každé roční době
- i o prázdninách!

